

—Да, бабинка, да мож по добрѣ да те цалувамъ и пригржцамъ.

—Бабо, какви крака имашъ!

—Да, бабинко, за да мож по силно да тичамъ, миличко ми.

—Бабо, какви голѣми уши имашъ!

—Да, спокойно пиленце, за да мож да слушамъ по добрѣ.

—Бабо, какви голѣми очи имашъ!

—Да, мойто дѣте, за да мож да виждамъ по добрѣ.

—Бабо, какви пѣкъ голѣми зѣби имашъ!

—Да, мойто пиленце, за да мож по лесно да те раскъсамъ.

И въ сѣщото врѣме се хвърля върху бѣдната малка червена шапка, раскъсва ѝ и ѝ изѣда.

Глупавата майка, като се научила, много плакала за малката червена шапка, защото ѝ много обичала. Тогавя ѝ дошло на умъ, че въ такъвъ зименъ день не трѣбвало да испрати хубавата червена шапка да отиде у бабини си сама.

Нѣ и вълкътъ билъ наказанъ за неговото лакомство. Прѣди той да излѣзе отъ къщата, селенитѣ го нападнали и—убили.

В.

БОРБА НА ПѢТЛИТЪ

(игра)

Играчитѣ се раздѣлятъ двама по двама и се отдалечаватъ три крачки единъ отъ други. Слѣдъ това клѣкатъ, като турятъ между краката си една къса тоежка. Подиръ това всѣкой обхваща колѣнетѣ си подъ тояшката и си скопчава рѣцѣтѣ отъ прѣдъ. Така играчитѣ прѣдставяватъ стадо отъ пѣтли. Играта се захваща така: